

PIOTR RADOJEWSKI (1954-2020)

Urodził się 17 sierpnia 1954 roku w Krotoszynie. Ojciec Marian pracował jako urzędnik w tamtejszym oddziale Państwowego Zakładu Ubezpieczeń. Matka Irena, z domu Mikstacka, zawodowo nie pracowała, zajmowała się prowadzeniem gospodarstwa domowego i wychowaniem dzieci. Marian i Irena mieli ich czworo: Krystynę, Czesława, Piotra i Pawła. Rodzina Radojewskich od pokoleń była związana z Krotoszynem. Marian i Irena Radojewscy byli właścicielami dużej kamienicy przy ulicy Zdunowskiej w samym centrum miasta.

Najwcześniejsze lata młodości Piotra Radojewskiego były związane z rodzinną miejscowością. Tam w 1968 roku ukończył Szkołę Podstawową nr 4, a następnie zdał maturę w 1973 roku w Liceum Ekonomicznym. W czasach licealnych ujawniła się jedna z największych pasji Piotra – siatkówka. W latach 1969-1973 był czynnym zawodnikiem Klubu Sportowego Astra w Krotoszynie. Zamiłowanie do sportu wytyczyło jego drogę życiową. Po zdaniu matury rozpoczął studia magisterskie na Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu. Będąc studentem, grał w siatkówkę w tamtejszym drugoligowym klubie Posnania. Z zaangażowaniem działał w organizacjach sportowych (Akademicki Związek Sportowy) i turystycznych (Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze). Znakiem czasu było zapisanie się do Socjalistycznego Związku Studentów Polskich, a w roku 1975 również do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Tytuł magistra wraz z uprawnieniami trenerskimi w piłce siatkowej uzyskał w 1977 roku.

Lata studenckie były przede wszystkim ważne dla życia osobistego. Odwiedzając swoje rodzinne miasto, spotykał się z młodszą koleżanką ze swojego liceum, pochodzącą z Koźmina Haliną Stefaniak. W roku 1977 zawarli oni związek małżeński. Owocem tego związku są dwaj synowie: Tomasz (urodzony w 1978 roku) i Adam (urodzony w 1980 roku).

Zamiłowanie do siatkówki spowodowało, że Piotr Radojewski związał się z Gostyniem. Odbywając po studiach roczną służbę wojskową w ramach Szkoły Oficerów Rezerwy w pobliskim garnizonie leszczyńskim, dość przypadkowo dowiedział się o poszukiwaniach trenera dla siatkarzy prowadzonych przez zarząd MKS Kania Gostyń. Zgłosił swoją kandydaturę, która została przyjęta. W ten sposób w 1978 roku rodzina Radojewskich trafiła do Gostynia. Początki jednak nie były łatwe. Otrzymali małe, jednopokojowe mieszkanie w pomieszczeniach należących do Sądu Rejonowego. Mając stanowisko trenera siatkarzy Kani (1978-1996), grał początkowo również jako zawodnik w zespole. Drużyna awansowała do III ligi. Kilku jego wychowanków trafiło później do zespołów I lub II ligi siatkarskiej. Przez wiele lat (1992-2006) pełnił funkcję miejsko-gminnego, a później powiatowego przewodniczącego Szkolnego Związku Sportowego. W latach 1978-1979 dodatkowo był

trenerem siatkarskiej kadry ówczesnego województwa leszczyńskiego. Ponieważ posiadał uprawnienia pedagogiczne, w 1978 roku otrzymał pracę nauczyciela wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej nr 1 im. Czarnego Legionu w Gostyniu. Z tą placówką związał się na kolejnych 7 lat. W tym czasie ujawniły się jego pasje: turystyka i fotografia. Organizował obozy, wyjazdy i wyprawy rowerowe dla młodzieży oraz prowadził kółko fotograficzne dla uczniów. W latach 1979-1987 Piotr Radojewski pełnił funkcję społecznego kuratora dla nieletnich w Sądzie Rejonowym w Gostyniu.

W 1985 roku rozpoczął pracę w gostyńskim Liceum Ogólnokształcącym. Swoje pasje umiał zaszczepić licealistom. Widać to było, kiedy drużyna LO zdobywała tytuły mistrzów województwa leszczyńskiego w piłce siatkowej i w biegach przełajowych. W latach 1986-1996 był organizatorem i kierownikiem ośmiu obozów rowerowych dla młodzieży gostyńskiego liceum w różnych regionach kraju (między innymi: Mazury, Suwalszczyzna, ziemia lubelska, ziemia elbląska, Pomorze).

W roku 1999 powierzono mu funkcję wicedyrektora szkoły. Natomiast w 2001 roku wygrał konkurs na dyrektora Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Gostyniu. To stanowisko pełnił przez dwie kadencje do 2011 roku. Lata te zaowocowały wieloma zmianami w szkole. Udało się przeprowadzić sporo remontów, jak chociażby wymianę dachu czy gruntowną renowację elewacji frontowej gmachu. Najważniejszą jednak inwestycją, długo oczekiwaną przez społeczność szkolną, była budowa hali sportowej. Ogromna w tym zasługa ówczesnego dyrektora Piotra Radojewskiego. Otwarcie hali sportowej nastąpiło w 2010 roku w ramach wojewódzkiej inauguracji roku szkolnego. Jako dyrektor starał się nawiązywać do tradycji szkoły. W 2001 roku był jednym z założycieli i później członkiem zarządu Stowarzyszenia Absolwentów, Wychowawców i Wychowanków Gimnazjum i Liceum w Gostyniu im. ks. prof. Franciszka Olejniczaka „Omnes Unum Simus”. Inicjował i współorganizował kolejne jubileusze szkoły oraz towarzyszące im zjazdy absolwentów, szczególnie te w latach 1999, 2004 i 2010. W roku 2009 pomagał w organizacji zjazdu konwiktów, absolwentów gostyńskiego LO, którzy w okresie nauki w liceum mieszkali w konwikcie, internacie prowadzonym przez księży filipinów w klasztorze na Świętej Górze koło Gostynia (2009). Przygotowywał okolicznościowe wydawnictwa. Był współredaktorem i współautorem pozycji książkowych: albumu *Gimnazjum i Liceum w Gostyniu w fotografii* (Gostyń 2004) i książki pamiątkowej *Wszyscy jesteśmy jednością. Księga XX zjazdu Absolwentów, Gimnazjum i Liceum Ziemi Gostyńskiej* (Gostyń 2010). Współtworzył liczne jednodniówki szkolne, takie jak: „Gimnazjum i Liceum w Gostyniu” (1994, 1999), „Echo Zjazdu” (1995). Dzięki jego staraniom szkoła otrzymała w 2004 roku sztandar. W tym czasie chór szkolny pod kierownictwem Andrzeja Jankowskiego wydał dwie płyty (2002, 2009).

Kiedy Piotr Radojewski pełnił funkcję dyrektora lub wicedyrektora, w gostyńskim LO zorganizowano liczne wystawy dostępne dla całej lokalnej społeczności, w tym między innymi: „Uzbrojenie i umundurowanie żołnierza polskiego”, „Gostyń i gostynianie na starej fotografii”, „Sowieckie piekło”, „Życie codzienne podczas okupacji w Wielkopolsce”. Organizowano biesiady oraz „Soboty z Liceum” – blok imprez promujących szkołę.

Liceum gostyńskie inicjowało współpracę ze szkołami zagranicznymi. Jednym z efektów wizyty Piotra Radojewskiego we francuskiej Normandii było nawiązanie oficjalnych kontaktów pomiędzy gostyńskim LO a Liceum Galileusza (Lycée Galilée) w Franqueville-Saint-Pierre. Szkoła organizowała również wymianę młodzieży z niemieckim Gimnazjum Josefa Bernharta (Josef-Bernhart-Gymnasium) w Türkheim w Bawarii.

W 2011 roku Piotr Radojewski ubiegał się o kolejną kadencję dyrektora szkoły. Złożył dokumenty na konkurs, ale wobec niedopuszczenia do niego wszystkich kandydatów, zrezygnował z pracy i przeszedł na emeryturę.

Piotr Radojewski był również samorządowcem. Wielokrotnie wybierano go na radnego Rady Miejskiej w Gostyniu. Mandat sprawował od 1998 roku do końca życia, z przerwą na jedną kadencję (2014-2018). W latach 1998-2002 i 2002-2006 był przewodniczącym Rady. Jako radny i przewodniczący rady aktywnie wspierał współpracę zagraniczną gminy. Ważnymi partnerami Gostynia były samorządy w Luksemburgu, Niemczech, we Francji i na Łotwie. Kontakty międzynarodowe starał się też rozwijać w ramach Stowarzyszenia „Dom Europejski”, którego był aktywnym działaczem, pełniąc nawet w latach 2016-2017 funkcję prezesa zarządu tej organizacji.

Piotr Radojewski pokazał, że w życiu trzeba mieć pasję. Dla niego to były: sport, turystyka, regionalistyka, ale i fotografika, malarstwo. W roku 1982 prezentował swoje zdjęcia na wystawie „Konfrontacje '82” w Lesznie. Brał udział w „Biennale fotografii sportowo-turystycznej '86” w Krakowie. Od 10 do 27 czerwca 1997 roku zaprezentowano w Gostyniu jego autorską wystawę fotograficzną „Pejzaże”. Przy pomocy zdjęć dokumentował zmiany, jakie zachodziły w Gostyniu. Olejne obrazy Piotra były ozdobą wystaw podczas zjazdów absolwentów w gostyńskim liceum. Od stycznia 1977 roku pisał również dziennik.

Do końca życia starał się żyć bardzo aktywnie. Angażował się w prace samorządu gminy, Stowarzyszenia „Dom Europejski”. Serce jednak było coraz słabsze...

Zmarł 25 grudnia 2020 roku w Śremie. Pochowany został w grobie rodzinnym na cmentarzu parafialnym w Krotoszynie.

Za swoją działalność Piotr Radojewski był wielokrotnie odznaczany i nagradzany. Otrzymał: Srebrny Krzyż Zasługi (2004); Złotą Honorową Odznakę Polskiego Związku Piłki Siatkowej (1983); Złotą Odznakę Organizacji Kultury Fizycznej i Turystyki (1983); Odznakę „Za zasługi dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych” (2006). Szkolny Związek Sportowy uhonorował go również medalem „Za zasługi w rozwoju kultury fizycznej w szkole” (1992) i odznaką „Za zasługi w sporcie szkolnym” (1988). Otrzymał również liczne nagrody – w tym między innymi: Kuratora Oświaty (2010), Inspektora Oświaty i Wychowania w Gostyniu (1985), Zarządu Powiatu Gostyńskiego (2002, 2003, 2004, 2005, 2007, 2009).